

In the author's opinion the following should not be taken into account when making a decision on removal from office: the severity of the crime, because the qualification of the crime may change; lack of the person's status as a suspect, because the person's deprivation of the opportunity to destroy evidence occurs before he acquires such status; the suspended person has children or harm to other persons, because the decision to suspend him from office is made for a short period of time and cannot significantly harm them. Also, removal from office does not apply to other persons, and it seems strange to require the investigator to identify everyone who could be harmed by such a measure. If we talk about the negative impact of removal from office on other persons, then why not ask the question about such an impact of the conviction of this person. Logically, it is necessary to refuse her criminal punishment, because it will harm others. The public interest should dominate here – the effectiveness of the investigation.

In connection with this, it is proposed to exclude these circumstances from the legislation (exclude part 2 from Article 157 of the Criminal Procedure Code of Ukraine).

Keywords: grounds; measures to ensure criminal proceedings; removal from office; circumstances taken into account when removing from office; dominance of public interest.

УДК 343.1

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-6-407-413

Володимир КІЯНИЦЯ[©]

викладач

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ НА ПІДСТАВІ УХВАЛИ СЛІДЧОГО СУДДІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Реалії вимагають миттєвої реакції та наявності правової регламентації як матеріальних, так і процесуальних норм на відповідні виклики. Враховуючи запроваджений в Україні воєнний стан, розглянуто правові аспекти змін, які відбулись в кримінальному процесуальному кодексі України з початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію нашої держави.

Відповідно до чинного Закону України «Про правовий режим воєнного стану» визначається неприпустимість припинення повноважень органів державної влади, інших державних органів в умовах воєнного стану [5]. Ця норма Закону чітко висвітлює те, що у період дії правового режиму воєнного стану не можуть бути припинені повноваження судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування.

Ключові слова: слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії, досудове розслідування, дізнання, кримінальне провадження, ухвала слідчого судді, воєнний стан, зміни до кримінального процесуального законодавства.

Постановка проблеми. У статті охарактеризовано сучасний стан проведення окремих видів слідчих (розшукових) дій під час досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених в умовах воєнного стану, та розглянуто питання налагодження тісної та ефективної взаємодії органів досудового розслідування з оперативними підрозділами. Оцінено вплив та роль кожного суб'єкта, який бере участь під час проведення окремих видів слідчих (розшукових) дій, дозвіл на проведення яких надано слідчим суддею.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. У науковій літературі окремі аспекти проведення слідчих (розшукових) дій були предметом наукових досліджень таких науковців, як: Ю. Алєнін, І. Биховський, В. Галаган, В. Гончаренко, Ю. Грошевий, В. Журавель, В. Зеленецький, О. Капліна, В. Кузьмічов, О. Ларін, Л. Лобойко, І. Лузгін, Є. Лук'янчиков, О. Михайленко, М. Михєєнко, В. Нор, М. Погорецький, С. Стахівський, М. Строгович, Л. Удалова, В. Фаринник, Ю. Чорноус, С. Шейфер, В. Шепітько, В. Шибіко, М. Шумило та ін.

© В. Кіяниця, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9433-1924>

kv3692686@gmail.com

Водночас розвиток науки, реформування законодавства, а також формування відповідної правозастосовної практики ставлять нові і нові завдання, що потребують свого вирішення, особливо в умовах воєнного стану.

Метою статті є розробка проблем регламентації й забезпечення процесуальної діяльності дізнавач, слідчого та прокурора під час проведення слідчих (розшукових) дій, шляхів їх вирішення, а також формування пропозицій, спрямованих на вдосконалення кримінального процесуального законодавства України щодо врегулювання процесуальної діяльності посадових осіб, які здійснюють дізнання та досудове розслідування в умовах воєнного стану.

Виклад основного матеріалу. Насамперед зазначимо, що порядок проведення слідчих (розшукових) дій на підставі ухвали слідчого судді регулюється низкою нормативно-правових актів, насамперед, це Конституція України та Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК України).

Процесуальні дії під час досудового розслідування, незалежно від їх безпосереднього завдання, спрямовані на повне, всебічне та неупереджене дослідження кримінального провадження. У такому значенні всі процесуальні дії дізнавача, слідчого, прокурора у кримінальному провадженні, здавалося б, повинні називатися слідчими. Однак в юридичній літературі прийнято називати слідчими лише ті процесуальні дії, які на відміну від інших (обрання запобіжних заходів, роз'яснення прав учасникам процесу тощо), спрямовані на виявлення, перевірку і закріплення доказів [3].

У частині 1 статті 223 КПК України визначено, що: «Слідчі (розшукові) дії є діями, спрямованими на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні».

Відповідно до КПК України слідчі (розшукові) дії поділяють на дві групи [2]:

1. *Слідчі (розшукові) дії*, тобто дії, які спрямовані на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні.

2. *Негласні слідчі (розшукові) дії* – це різновид слідчих (розшукових) дій, відомості про факт та методи проведення яких не підлягають розголошенню.

Послідовність та кількість слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, які необхідно провести у кримінальному провадженні на підставі ухвали слідчого судді, залежить від конкретних обставин і повинні визначатись особою, яка провадить досудове розслідування або дізнання. У необхідних випадках це також можуть вирішувати прокурор, керівник органу досудового розслідування та керівник органу дізнання [4].

Не обов'язково у кожному кримінальному провадженні проводити всі слідчі (розшукові) дії, передбачені законом.

Закон передбачає проведення слідчих (розшукових) дій на підставі ухвали слідчого судді таких як огляд (*приміщення чи іншого володіння особи*) та обшук, а також всіх негласних слідчих (розшукових дій) [3].

Законом України «Про прокуратуру» визначено правові засади організації і діяльності прокуратури України, статус прокурорів, а також систему прокуратури України. Нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону визначено однією з функцій прокуратури [6].

У чинному КПК України повноваження прокурорів зафіксовано з визначенням їх як суб'єктів у різних формах. Це і процесуальний керівник, і керівник органу прокуратури, і прокурор, який проводив екстрадиційну перевірку, і як службова особа органу прокуратури вищого рівня, прокурор вищого рівня. Крім того, здійснюється посилення на повноваження органу прокуратури, що діє в особі своїх керівників.

Роль прокурора під час проведення досудового розслідування – здійснення нагляду за додержанням законів у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням (ч. 2 ст. 36 КПК України) [2]. Варто зазначити, що ця форма участі прокурора в досудовому розслідуванні не конкретизується законодавцем.

Статтею 41 КПК України визначений чіткий перелік оперативних підрозділів правоохоронних органів України, що здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, прокурора. Під час виконання доручень слідчого, прокурора співробітник оперативного підрозділу користується повноваженнями слідчого. Співробітники оперативних підрозділів (крім підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю

Національного антикорупційного бюро України) не мають права здійснювати процесуальні дії у кримінальному провадженні за власною ініціативою або звертатися з клопотаннями до слідчого судді чи прокурора.

Розглянемо на прикладі слідчу (розшукову) дію – обшук, яка проводиться як правило тільки на підставі ухвали слідчого судді.

Обшук (ст. 234 КПК України) – це врегульована кримінальним процесуальним законом слідча (розшукова) дія, яка спрямована на отримання (збирання) доказів або перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні.

Підставами для проведення обшуку є наявність достатніх відомостей вважати, що знаряддя кримінального правопорушення або майно, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також розшукувана особа знаходяться в певному приміщенні або місці чи в якої не будь особи. Як правило, ці фактичні дані отримуються, наприклад, під час допиту свідків, підозрюваних або проведення інших слідчих чи процесуальних дій.

Метою проведення обшуку є виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб [3].

Україна є демократичною, правовою державою, Конституція якої проголошує права і свободи людини невідчужуваними та непорушними. Всі закони та інші нормативно-правові акти ґрунтуються на принципах верховенства права та законності, що означає недопустимість звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, закріплених основним Законом держави.

Завданням правоохоронців є забезпечення захисту осіб від кримінальних правопорушень, а також охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження та вжиття заходів щодо відшкодування завданих збитків.

Відповідно до ст. 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1].

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до ст. 30 Конституції України кожному гарантується недоторканність житла. Не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду. У невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину, можливий інший, встановлений законом, порядок проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду і обшуку [1].

Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого-судді (ч. 2 ст. 234 КПК України). У разі відмови у задоволенні клопотання про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи слідчий, прокурор не має права повторно звертатися до слідчого судді з клопотанням про дозвіл на обшук того самого житла чи іншого володіння особи, якщо у клопотанні не зазначені нові обставини, які не розглядалися слідчим суддею.

Клопотання про надання дозволу на проведення обшуку повинно бути розглянуто у суді в день його надходження за участю слідчого або прокурора (ч. 4 ст. 234 КПК України). Строк дії ухвали слідчого судді про дозвіл на проведення обшуку не може перевищувати *одного місяця з дня постановлення ухвали* (ч. 2 ст. 235 КПК України).

Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи надає право проникнути до житла чи іншого володіння особи лише один раз (ч. 1 ст. 235 КПК України). Обшук на підставі ухвали слідчого судді повинен проводитися в обсязі, необхідному для досягнення мети обшуку (ч. 5 ст. 236 КПК України).

Обшук житла чи іншого володіння особи на підставі ухвали слідчого судді повинен відбуватися в час, коли завдається найменша шкода звичайним заняттям особи, яка ними володіє, якщо тільки слідчий, прокурор не вважатиме, що виконання такої умови може суттєво зашкодити меті обшуку (ч. 2 ст. 236 КПК України).

Обшук або огляд житла чи іншого володіння особи, обшук особи здійснюються з обов'язковою участю не менше двох понять незалежно від застосування технічних засобів фіксування відповідної слідчої (розшукової) дії (ч. 7 ст. 223 КПК України). Для участі в проведенні обшуку може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, спеціаліст, представник та інші учасники кримінального провадження (ч. 1 ст. 236 КПК

України), які мають право робити заяви, що підлягають занесенню до протоколу обшуку (ч. 8 ст. 236 КПК України).

Перед початком виконання ухвали слідчого судді особі, яка володіє житлом чи іншим володінням, а за її відсутності – іншій присутній особі повинна бути пред'явлена ухвала і надана її копія (ч. 3 ст. 236 КПК України). Слідчий, прокурор під час проведення обшуку має право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити або обшук здійснюється за відсутності осіб (ч. 6 ст. 236 КПК України).

За рішенням слідчого чи прокурора може бути проведено обшук осіб, які перебувають в житлі чи іншому володінні, якщо є достатні підстави вважати, що вони приховують при собі предмети або документи, які мають значення для кримінального провадження. Обшук особи повинен бути здійснений особами тієї ж статі (ч. 5 ст. 236 КПК України).

При обшуку можуть бути вилучені речі, документи й затримана особа, для виявлення яких проводився обшук (п. 6 ч. 2 ст. 236 КПК України). При обшуку слідчий, прокурор має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення обшукуваного житла чи іншого володіння особи чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати речі і документи, які мають значення для кримінального провадження.

За результатами проведення обшуку складається протокол (ст. 104 КПК України), де всі вилучені предмети, документи або цінності повинні бути перераховані і описані з точним зазначенням їх кількості, міри ваги, індивідуальних ознак і по можливості вартості. До протоколу в разі потреби долучаються додатки (ст. 105 КПК України).

Відповідно до ст. 8 Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 року (Конвенція) кожен має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції [7]. Органи державної влади не можуть втручатись у здійснення цього права, за винятком випадків, коли втручання здійснюється згідно із законом і є необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни, для запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Вивчивши практику Верховного Суду України (далі ВСУ) щодо розгляду судами клопотань на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи [8], суди з метою належного дотримання вимог, закріплених у Конвенції, під час розгляду клопотань про обшук враховують правові позиції Європейського суду з прав людини (далі ЄСПЛ), сформульовані ним у рішеннях «Ратушна проти України», «Поліщук проти України», «Васильчук проти України», «Головань проти України».

В практиці часто трапляється, що обшук проводять оперативні працівники за наявності доручення слідчого. Однак, це не відповідає вимогам закону, про що зазначено в Постанові ВСУ у справі № 466/896/17 від 29.01.2019 р. [9]. Отже, положення п. 3 ч. 2 ст. 40 КПК України про наявність у слідчого права доручати проведення слідчих дій оперативним підрозділам в даному випадку не підлягають застосуванню, оскільки прямо суперечать вимогам закону щодо порядку проведення обшуку.

Під час проведення обшуків майже у всіх випадках є присутніми оперативні працівники, та не у всіх випадках проведення слідчої дії (обшук) присутній прокурор (процесуальний керівник).

Ухвалою слідчого-судді дозвіл на проведення обшуку надається слідчому або прокурору. Перебування оперативних працівників у житлових приміщеннях без відповідного дозволу (ухвали слідчого-судді) під час проведення обшуку є не припустимим, чим грубо порушуються Конституція України, Європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року (Конвенція), а також КПК України, що в подальшому може привести до визнання доказів отриманих під час обшуку не допустимими.

Необхідно зазначити, що Законом України «Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні"» від 24.02.2022 р. № 2102-IX [5], був затверджений Указ Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», який в подальшому був пролонгований Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» та відповідно затверджений Закон України від

22.05.2022 р. № 2263-IX.

Треба наголосити, що визначення поняття воєнний стан передбачено в Законі України «Про правовий режим воєнного стану» від 12.02.2015 р. № 389-VIII, відповідно до якого воєнний стан визначається як особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень [5].

Тож за період дії воєнного стану в Україні в КПК України було внесено низку змін. Однак, враховуючи зміни, законодавець наголошує на тому, що кримінальне провадження має ґрунтуватись на основі загальних засад кримінального провадження, при цьому враховуючи внесені зміни, що регламентовані в розділі IX¹.

Крім того, останні зміни до кримінального процесуального кодексу доповнено кодекс новим розділом IX² під назвою «Особливості співробітництва з Міжнародним кримінальним судом», та відповідно додалися статті 617–636, які в свою чергу регулюють питання: обсягу і порядку співробітництва з Міжнародним кримінальним судом; визначені центральні органи України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом; порядок отримання консультації з Міжнародним кримінальним судом; передавання кримінального провадження в межах співробітництва з Міжнародним кримінальним; виконання прохання Міжнародного кримінального суду про надання допомоги та інші.

Однак треба зауважити, що цей розділ поширюється виключно на співробітництво з Міжнародним кримінальним судом, з метою поширення його юрисдикції на осіб, які на момент вчинення злочину, що підпадає під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, були підпорядковані та/або діяли, з метою здійснення збройної агресії або сприяла її здійсненню проти України.

Крім змін, які стосуються зміни назв розділів та доповнення кодексу новим розділом, варто також зауважити про зміни, що безпосередньо впливають на досудове розслідування під час воєнного стану.

Тож законодавець врахував неможливість технічного доступу до Єдиного реєстру досудових розслідувань та визначив, що в такому разі рішення про початок досудового розслідування приймає дізнавач, слідчий, прокурор, про що вноситься відповідна постанова. При цьому відомості, що підлягають внесенню до Єдиного реєстру досудових розслідувань, вносяться до нього за першої можливості. А у разі відсутності технічної можливості доступу до Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, яка розподіляє матеріали кримінального провадження, даний розподіл має здійснювати відповідний суддя в порядку черговості або найстарший за віком.

Стаття 223 КПК України містить вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій, серед яких вимога про обов'язкову участь понятих при проведенні обшуку або огляд житла чи іншого володіння особи, обшуку особи [2]. Ця вимога також зазнала змін, адже це залучення осіб до участі в процесуальних діях може їх наражати або становити потенційну небезпеку для їхнього життя чи здоров'я, саме тому були внесені зміни, що якщо залучення понятих є об'єктивно неможливим або становить ризики для життя, такі дії проводяться без залучення понятих, але важливим моментом є обов'язкове фіксування доступними технічними засобами шляхом здійснення безперервного відеозапису. Такі зміни, з одного боку, виявляються доволі доречними, однак виникає питання стосовно захисту прав особи, в якій проводять обшук, адже відсутність незацікавлених осіб значно ускладнює факти порушень, що можливі при цій процесуальній дії.

Крім того, ч. 4 ст. 223 КПК України визначає, що проведення слідчих (розшукових) дій у нічний час (з 22 години до 6 години) не допускається, за винятком невідкладних випадків, коли затримка в їх проведенні може призвести до втрати слідів кримінального правопорушення чи втечі підозрюваного [2]. Тож внесені зміни дозволяють проводити такі дії у нічний час за умови воєнного стану. Тобто проведення слідчих дій під час воєнного стану можна здійснювати цілодобово. Треба зауважити, що

за такого трактування цього положення та дії комендантської години законодавець передбачив, що дізнавач, слідчий, прокурор забезпечує участь захисника у проведенні окремої процесуальної дії, у тому числі у разі неможливості явки захисника із застосуванням технічних засобів (відео-, аудіозв'язку) для забезпечення дистанційної участі захисника. Тобто передбачені альтернативні способи залучення захисника.

Також під час воєнного стану можливе проведення огляду місця події до внесення дізнавачем, слідчим, прокурором відомостей до ЄРДР або винесення постанови про початок досудового розслідування при цьому постановою має бути винесена невідкладно після огляду [2].

Крім того, зазнали змін і правила, що стосуються використання показань у доказуванні, а саме у ч. 11 ст. 615 КПК України визначено, що показання, отримані під час допиту свідка, потерпілого умовах воєнного стану, можуть бути використані як докази в суді виключно у випадку, якщо хід і результати такого допиту фіксувалися за допомогою доступних технічних засобів відеофіксації. А у разі якщо це показання підозрюваного, то може бути використані як докази в суді виключно у випадку, якщо у такому допиті брав участь захисник, а процес і результати проведення допиту фіксувалися за допомогою доступних технічних засобів відеофіксації [2].

Важливими змінами до КПК України під час воєнного стану стали положення щодо розширення повноваження прокурора через делегування повноважень слідчого судді виключно на час дії воєнного стану.

Крім того, були внесені зміни у деякі процесуальні строки, так у разі неможливості продовження чи проведення досудового розслідування строк досудового розслідування у кримінальному провадженні може бути зупинений на підставі вмотивованої постанови прокурора з викладом відповідних обставин та підлягає поновленню, якщо підстави для зупинення перестали існувати.

Необхідно наголосити, що за відсутності можливості складання процесуальних документів про і результати процесу проведення слідчих (розшукових) дій має відбуватись фіксація доступними технічними засобами з подальшим складанням відповідного протоколу не пізніше сімдесяти двох годин з моменту завершення таких слідчих (розшукових) дій чи відповідних процесуальних дій, тобто строк складання протоколу про здійсненні процесуальні дії під час воєнного стану становить зараз 72 години з моменту здійснення таких дій.

І також треба звернути увагу, що зміни, які вносились до КПК України, стосуються і положень про відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження в умовах воєнного стану. Це доволі доречно, враховуючи той факт, що деякі території зараз окуповані, й можливості забрати матеріали кримінальних проваджень не є можливим. Однак виникає значна кількість питань, як цей механізм буде реалізовуватись на практиці.

Висновки. Отже, проаналізовані зміни в кримінальному процесуальному кодексі України під час воєнного стану свідчать про реагування на реальні виклики, доречність яких можна визначити на практиці. Зокрема, були внесені зміни до положень КПК України, що регулюють питання: внесення даних до ЄРДР за відсутності доступу до нього; порядок здійснення деяких слідчих (розшукових) дій, а також вимог щодо їх проведення; використання показань в суді як доказів; зупинення строків досудового розслідування; відновлення втрачених матеріалів кримінального провадження в умовах воєнного стану; співробітництва з Міжнародним кримінальним судом тощо.

Список використаних джерел

1. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 в редакції станом на 01.12.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
3. Кримінальний процес : підруч. / кол. авт.; кер. авт. кол. канд. юрид. наук, доц. В. М. Федченко. 3-є вид., допов. і перероб. У 2-х ч. Ч. 1 «Досудове провадження». Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2022. 544 с.
4. Дізнання в національній поліції : навч. посібник / кол. авт. за заг. ред. д-ра юрид. наук М. С. Пуцкідзе. Київ : Гол. слідч. управл. Нац. пол. України; ТОВ «7 БЦ». 2022. 316 с.
5. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>.
6. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>.

7. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950. URL : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text.

8. Узагальнення ВССУ: слідчі (розшукові) дії «Про практику вирішення слідчими суддями питань, пов'язаних із слідчими (розшуковими) діями». URL : <https://zakon.osmark.com.ua/>.

9. Постанова від 29.01.2019 № 466/896/17 Верховний Суд. Касаційний кримінальний суд. URL: <https://verdictum.ligazakon.net/document/79601140>.

10. Щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану : Закон України від 14.04.2022. URL : <http://www.golos.com.ua/article/359367?fbclid=IwAR0wbDrzqT22P8cePMnm8Hkac3bH-M8QfNBwmWCnTXatnPkmOHI0yisRkEMQ>.

Надійшла до редакції 07.12.2022

References

1. Konstytutsiya Ukrainy [Constitution of Ukraine] : pryynyata na p'yatyy sesiyi Verkhovnoyi Rady Ukrainy 28 chervnya 1996 roku. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>. [in Ukr.].

2. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 v redaktsiyi stanom na 01.12.2022 [Criminal Procedure Code of Ukraine dated 04/13/2012 as amended of 01.12.2022]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>. [in Ukr.].

3. Kryminal'nyy protses [Criminal procedure] : pidruch. / kol. avt.; ker. avt. kol. kand. yuryd. nauk, dots. V. M. Fedchenko. 3-ye vyd., dopov. i pererob. U 2-kh ch. Part 1 «Dosudove provadzhennya». Dnipro : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav, 2022. 544 p. [in Ukr.].

4. Diznannya v natsional'niy politsiyi [Inquiry in the National Police] : navch. posibnyk / kol. avt. za zah. red. d-ra yuryd. nauk M. S. Tsutskiridze. Kyiv : Hol. slidch. upravl. Nats. pol. Ukrainy; TOV «7 BTS». 2022. 316 p.

5. Pro pravovyy rezhym voyennoho stanu [On the legal regime of martial law] : Zakon Ukrainy vid 12.05.2015. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>. [in Ukr.].

6. Pro prokuraturu [On the Prosecutor's Office] : Zakon Ukrainy vid 14.10.2014. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>. [in Ukr.].

7. Konventsiya pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod vid 04.11.1950 [Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms dated November 4, 1950]. URL : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text. [in Ukr.].

8. Uzahal'nennya VSSU: slidchi (rozshukovi) diyi «Pro praktyku vyrishennya slidchymy suddymy pytan', pov'yazanykh iz slidchymy (rozshukovymy) diyamy» [Generalization of the Supreme Court of Ukraine: investigative (investigative) actions "On the practice of resolving issues related to investigative (investigative) actions by investigative judges."]. URL : <https://zakon.osmark.com.ua/>. [in Ukr.].

9. Postanova vid 29.01.2019 № 466/896/17 Verkhovnyy Sud. Kasatsiynyy kryminal'nyy sud [Resolution dated January 29, 2019 No. 466/896/17 of the Supreme Court. Cassation Criminal Court]. URL : <https://verdictum.ligazakon.net/document/79601140>. [in Ukr.].

10. Shchodo udoskonalennya poryadku zdiysnennya kryminal'noho provadzhennya v umovakh voyennoho stanu [On the improvement of the procedure for carrying out criminal proceedings under martial law: Law of Ukraine of 04.14.2022] : Zakon Ukrainy vid 14.04.2022. URL : <http://www.golos.com.ua/article/359367?fbclid=IwAR0wbDrzqT22P8cePMnm8Hkac3bH-M8QfNBwmWCnTXatnPkmOHI0yisRkEMQ>. [in Ukr.].

ABSTRACT

Volodymyr Kiyanytsya. Current issues regarding the conduct of investigative (search) actions based on the decision of the investigating judge during martial law. Realities require an immediate response and the presence of legal regulation of both material and procedural norms for relevant challenges. Taking into account the martial law introduced in Ukraine, the legal aspects of the changes that have taken place in the criminal procedural code of Ukraine since the beginning of the full-scale invasion of the Russian Federation on the territory of our state are considered.

Due to the current Law of Ukraine "On the Legal Regime of Martial Law" the inadmissibility of termination of the powers of state authorities and other state bodies in conditions of martial law is determined. This provision of the Law clearly highlights the fact that during the period of martial law, the powers of courts, prosecutor's offices of Ukraine, bodies carrying out investigative activities and pre-trial investigations cannot be suspended.

The changes in the criminal procedural code of Ukraine during the martial law analyzed by the author indicate a response to real challenges, the appropriateness of which can be determined in practice. In particular, changes were made to the provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine, which regulate the following issues: entering data into the EDPR in the absence of access to it; procedure for carrying out certain investigative (search) actions, as well as requirements for their conduct; use of testimony in court as evidence; suspension of pre-trial investigation periods; restoration of lost materials of criminal proceedings under martial law; cooperation with the International Criminal Court, etc

Keywords: *investigative (search) actions, undercover investigative (search) actions, pre-trial investigation, inquiry, criminal proceedings, decision of the investigating judge, martial law, amendments to the criminal procedural legislation.*